

עת"א 51930/07/19 - אחמד דאיה נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 51930-07-19 דאיה(אסיר) נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים
ואח'
תיק חיצוני:

בפני העותר כבוד השופט עודד שחם
אחמד דאיה (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד י' ג'אבר

נגד המשיבים
1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים
2. מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), עו"ד ס' חוראני

פסק דין

בפני עתירת אסיר.

1. עניינה של העתירה בהחלטה על הפסקת עבודות שירות שהוטלו על העותר (22.5.19). אין מחלוקת כי העותר החל לבצע עונש מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות. לטענתו ההחלטה על הפסקת עבודות השירות ניתנה כאשר נותר לו לבצע פרק זמן של 67 ימים. על פי הטענה ההחלטה על הפסקת עבודות השירות נעשתה תוך פגיעה בזכות השימוע של העותר.

2. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים על רקע החומר שבפניי, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה. אעמוד עתה על הטעמים ביסוד מסקנה זו.

3. מן החומר שבפניי עולה כי העותר הוזמן ביום 28.3.19 לשימוע אשר נועד להתקיים ביום 8.4.19 שעה 09:00. העותר חתום על הזמנה כאמור. לטענתו, מסמך ההזמנה ערוך בשפה העברית, ומכאן כי לא ידע על כך שבמועד האמור מתקיים לו שימוע במפקדת מחוז דרום של יחידת עבודות השירות. טענה זו אינה יכולה להתקבל. כאמור, העותר חתום על ההזמנה. אין להניח כי חתם על ההזמנה בלא שידע במה מדובר. לא למותר להעיר כי המועד והשעה אליהם זומן העותר, כתובים בספרות, ולא יכולה להתקבל טענה כי בשל בעיית שפה העותר לא הבין במה מדובר. יתר על כן, ממסמך "ציר זמנים" שהוגש, עולה כי ביום 7.4.19 בשעה 17:14 נערכה שיחת טלפון עם העותר בה הוא תוזכר על

עמוד 1

השימוע למחרת היום. נכתב כי העותר אמר שיגיע וכי הוסברו לו ההשלכות של אי הגעה. בנסיבות אלה נשמט הבסיס לטענת אי הידיעה על השימוע.

4. משלא התייצב העותר לשימוע אליו זומן כדון, לא נפל כל פגם בכך שהתקבלה החלטה בעניינו בלא שנערך שימוע. בניגוד לטענת העותר, המשיבה אינה חייבת לערוך לו שימוע נוסף. הדברים אמורים ביתר שאת באין הסבר מניח את הדעת, מדוע לא התייצב העותר לשימוע.

5. בשולי הדברים אציין כי העותר קבל גם על כך שלא קיבל את ההחלטה מושא העתירה לאחר השימוע. אף טענה זו לא ניתן לקבל, שכן הוצג מסמך של רשות הדואר הנושא כותרת "מעקב משלוחים", המלמד כי ביום 23.6.19 נמסר פריט דואר רשום (ובו ההחלטה), לידי נציג של הנמען. אין זאת אלא כי בדומה ליחסו של העותר לשימוע, לא באי מסירה מדובר, כי אם בהיעדר עניין של העותר בהליכים האמורים.

6. לכך אוסיף, כי ממסמך ציר הזמנים הנזכר לעיל עולה דפוס עקבי של אי התייצבות של העותר לעבודות השירות. עולה גם כי התקיימו לו בירורים רבים בשל כך, וכי העותר קיבל אזהרות על רקע זה. באחת מן השיחות אף תועד כי העותר מסר כי אינו מעוניין לבצע עבודות שירות וכי הוא מעדיף בית סוהר (6.2.2019). למעשה עולה כי מאז יום 12.3.19 חדל העותר להתייצב לעבודות השירות. במצב זה, ההחלטה על הפסקת עבודות השירות התבססה על תשתית מנהלית איתנה, כמפורט במסמך הנושא כותרת "בקשה להפסקת מנהלית של עבודות שירות" (14.5.19), וגם מבחינה זו אין כל עילה להתערב בה. אכן העותר קיבל הזדמנויות רבות לבצע עבודות שירות, ולא השכיל לנצלן. במצב זה ההחלטה שהתקבלה סבירה ואף מתבקשת (ראו סעיפים 51ח(א), 51ט(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

7. לטענת העותר הייתה בעייתיות במקום עבודות השירות על רקע דרישת שוחד שהעלה בפניו אחד המפקחים. בכל התרשומות הרבות שמצויות בתיק, אין כל אינדיקציה או הד לטענה זו. הטענה אף לא הועלתה בעתירה. במצב דברים זה, אין בידי לייחס לה משקל של ממש.

8. עוד טוען העותר כי לא הוסבר לו על זכותו לייצוג בשימוע שנקבע לו. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם מסמך הזימון המאזכר באופן מפורש את נושא הייצוג. מכל מקום, משלא התייצב העותר לשימוע מעיקרו של דבר, ונמנע מלתת הסברים מתבקשים להתנהלותו, קשה לראות כיצד טענה זו עשויה לסייע לעניינו.

9. התוצאה של כל האמור היא כי העתירה נדחית.

10. לבקשת העותר, אני מורה לשלטונות בית הכלא לאפשר לו לקבל פריטים אישיים הדרושים לו, בכפוף לנהלים הרלוונטיים.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ט, 22 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

חתימה